

Bohoslužba 21. 5. 2023

Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého.

Milost Ježíše Krista, našeho Pána pro nás vzkříšeného a vyvýšeného, ať je s vámi se všemi.

Introit: Bůh vystoupil vzhůru za hlaholu, Hospodin za zvuku polnic. Zpívejte žalmy Bohu, zpívejte žalmy, zpívejte žalmy našemu Králi, zpívejte žalmy! Vždyť Bůh je Král nad celou zemí. (Žalm 47,6–8a)

Pozdrav

Píseň: 634

Modlitba: Všemohoucí Bože, Ty jsi vyvýšil svého jednorozeného Syna nade všechny síly, mocnosti a vlády světa. Všechno je mu podřízeno, a proto nemusíme otročit silám zla a hříchu, ačkoli jeho vítězství ještě nevidíme a zdá se, že svět není o nic lepší, než býval. On vystoupil nade všechna nebesa, aby naplnil všechny věci. Daruj nám víru a důvěru, že s námi přesto na zemi zůstává, jak slíbil, až do konce času. Dej, ať i my smíme k Tobě vystoupit, svým srdcem i svou myslí, a zůstáváme v lásce Ježíše Krista, toho, který s Tebou a s Duchem svatým žije a kraluje nyní i navěky. Amen.

1. čtení: Lukáš 24,44–53

Píseň: 566

2. čtení: Efezským 1,15–23

Kázání

Svátek Ježíšova vstupu do nebeského sféry můžeme nazvat svátkem odcházení. Odcházení nahoru. Ve společnosti či v médiích slyšíme leckdy stesky na oddělení, vzdálení elit od obyčejných lidí a jejich problémů. Jako by ty nahoře nezajímalo, co prožívají lidé s nižším postavením, než je to jejich. Když si někoho zvolíme jako svého zastupitele v politických funkcích, pošleme ho nahoru, do více či méně vysokých pater mocenských struktur. A pak zůstane otázka: Bude se chovat skutečně jako „náš člověk“, budeme tam nahoře mít někoho, kdo hájí naše zájmy, nebo se o nás přestane zajímat a zařídí se pro sebe?

Zpráva o Ježíšově odchodu k Bohu, do oblasti, které se tradičně říká „nebe“, není jen informací o jeho osudu. Ale také o významu Ježíšova vyvýšení pro nás. Křesťanská víra je nesena nadějí, že Ježíš Kristus, Vzkříšený Pán, s námi zůstává i po svém odchodu. A že na zemi, mezi námi, působí i nadále, ačkoli v jiné podobě než dříve. Máme tak na těch skutečně nejvyšších místech svého zástupce, který naše lidství zažil na vlastní kůži.

Povýšení neznamená Kristovo odtržení od církve, od lidí, od světa a jejich potíží. Už označení Boha jako Boha Ježíše Krista, které použil autor epištoly Efezským, obsahuje pozitivní zvěst: Takový Bůh, jakého Ježíš představil a jaký se k Ježíši ve vzkříšení přiznal, není jen nějaká neosobní síla či nejvyšší bytost, která by se světem a s lidmi neměla či nechtěla mít nic společného. Je to naopak Bůh ve světě angažovaný. To určuje také pohled křesťana na svět i na lidi. Autor listu myslí v modlitbách na ty, jimž svá slova adresuje. Smíme se tedy za sebe navzájem modlit a překonávat tak vše, co nás navzájem odděluje. A dokonce – ačkoli to není

samozřejmé – prožívat i lásku a vděčnost za druhé, za vzájemné vztahy a společenství, nejen v církvi.

Pozvednutí Ježíše ze samotných hlubin opovržení a smrti až do nejvyšších pater veškerenstva ukazuje také, co má u Boha opravdový smysl. Čeho si Bůh váží. Oceňuje takový styl života, jaký vedl Ježíš, neboť ten odpovídá jeho záměrům; proto si jej máme brát za příklad. Aby se tak naplňovala prosba modlitby Páně *bud' vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi*. Aby ta Boží vůle v praktickém provedení nezůstala po Ježíšově odchodu jen v nebi.

Kristus nám otevírá nadějnou budoucnost. Budoucnost, která není ohrožena ani žádnou z neosobních sil, které nás ovlivňují. Antický člověk vnímal takové síly jako nadzemské mocnosti, nějak spojené s nebeskými tělesy, které měly ovlivňovat lidské osudy. Kristovo vyvýšení však znamená, že je jim nadřazen a má je pod kontrolou. Jako vítěz válečného klání jim šlape po krku. Jestliže se nám zdá, že měli tehdejší lidé poněkud zvláštní představy o astronomii a fyzice a vůbec o fungování světa, dokázali přesto správně rozeznat, že ve světě jsou síly, které na člověka vyvíjejí tlak a působí na něj. Síly neviditelné, nehmatatelné, neosobní a přesto reálně působící a lidmi zakoušené. Ostatně ani dnes nejsme podobných náhledů ušetřeni, pomyslíme-li na okultní a magické praktiky, jímž nejeden člověk podléhá. Přesto mohou i tyto neviditelné síly dostat svoji konkrétní podobu. Vybaví se vám nějaká tvář, když se řekne např. *neviditelná ruka trhu*?

Zažíváme sice nenásilné, přesto psychologicky promyšlené tlaky, abychom si něco pořídili, ať už to potřebujeme, či nikoli. Jsme nabádáni, abychom si co nejvíce užívali bez ohledu na všechno ostatní. Ekonomika, politika, reklama, média, móda. Jen několik příkladů neuchopitelných sil ze současnosti dokazuje, že starověký člověk nebyl mimo realitu.

Ale zákonitosti, jimž člověk podléhá jsou i jiného druhu a jsou pro nás naprosto přirozené. A nemusejí být vždycky záporného rázu. S některými toho příliš nenaděláme. Třeba s tělesnými procesy jako je stárnutí. Ať už na sebe napatláme jakkoliv velké množství krému proti vráskám a do svých útroh vpravíme kvanta léků, nezajistí nám to nesmrtelnost. Stárneme a jdeme vstříc smrti. Je to přirozené, musíme s tím počítat, ale ne všichni jsme s tím zcela srozuměni.

Nebo jsou tady tradice. Ty také určují náš život. Narodíme se do určité rodiny, do konkrétního náboženského společenství nebo národa, s jejich tradicemi a zvyky, vyrůstáme v nich a přebíráme je. Záleží pak na tom, jakého rázu ty tradice jsou a co z nich vychází. K čemu vedou – k dobru, nebo ke zlu?

Ano, různé síly a tlaky nás ovlivňují, nejsme vůči nim imunní. Ale nemusejí nás určovat a vládnout nám nebo v nás vzbuzovat hrůzu. Nejsme nezbytně jejich otroky. Kristus je nad nimi. Ve světle křesťanské zvěsti tak ztrácí svůj božský a osudový charakter. A mohou být využity smysluplně. Vždyť reklama či ekonomika mohou sloužit i dobrým věcem.

Konečně je Kristu podřízena také církev. Ale když je řeč o Kristu jako její hlavě, pak to znamená také jeho těsné spojení s církví. Kristus a církev se k sobě mají tak, jako k sobě patří hlava a tělo. Církev, něco tak lidského a nedokonalého, má místo v Božím plánu spásy. Církev je tedy mnohem víc než náboženský spolek či filosofická škola. Ale musí si být vědoma toho, že tady není sama pro sebe. Musí žít ze své absolutní závislosti na hlavě. Aby byla uprostřed světa, uprostřed všeho, co existuje, znamením toho, že ta dobrovolná závislost vede ke svobodě a plnosti. K úplné jednotě s tím, který přivádí k naplnění, naději a ke skutečnému smyslu i všechno ostatní.

Píseň: 188

Přímluvy

Vzkříšený Pán zasedl po Otcově pravici a stará se u něho o naše záležitosti. V jeho jménu se obraťme k Bohu a volejme: Prosíme tě, vyslyš nás.

Tvůj Syn, Bože, poslal učedníky ke všem národům jako své svědky. Dej, ať všichni křesťané i v dnešní době naplňují toto poslání. Prosíme tě, vyslyš nás.

Tys dal svému Synu veškerou moc na nebi i na zemi. Veď mocné a vlivné lidi tohoto světa ke službě spravedlnosti, pravdě a míru. Prosíme tě, vyslyš nás.

Tvůj Syn přinesl pravý pokoj. Osvobod' všechny lidi i národy od strachu, nepřátelství a násilí. Prosíme tě, vyslyš nás.

Tvůj Syn slíbil, že s námi bude po všechny dny až do konce světa. Dej, ať jeho přítomnost pocítí především trpící a osamělí lidé. Prosíme tě, vyslyš nás.

Tvůj Syn posílá církvi svého životodárného Ducha. Dej nám jeho sílu, aby obnovil naši víru, naději a lásku. Prosíme tě, vyslyš nás.

Tichá modlitba

Modlitba Páně

Píseň: 262

Ohlášky

- V úterý od 17 hod. proběhne schůze staršovstva. Ve čtvrtek od 17:15 se v Diakonii koná biblická hodina, od 19:00 pak modlitba Taizé v evangelickém kostele v Semonicích.
- V neděli se sejdeme ke svatodušním bohoslužbám s večeří Páně a s celocírkevní sbírkou pro Diakonii ČCE ve prospěch Domova Pomněnka v Novém Městě na Moravě, které má sloužit lidem s Alzheimerovou nemocí.

Poslání: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“ (Matouš 28, 18b–20)

Požehnání: Sám pak náš Pán Ježíš Kristus a Bůh náš Otec, který si nás zamiloval a ze své milosti nám dal věčné potěšení a dobrou naději, necht' povzbudí vaše srdce a dá vám sílu ke každému dobrému činu i slovu.

Píseň: 772